

T 154276

พระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. 2545 มีบทบัญญัติเรื่องการโอนความลับทางการค้าในมาตรา 5 วรรคหนึ่งและวรรคสาม โดยในวรรคแรกบัญญัติรับรองให้ความลับทางการค้าสามารถโอนให้แก่กันได้ และวรรคสามบัญญัติถึงการโอนความลับทางการค้าซึ่งมิใช่ทางมรดก ต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้โอนและผู้รับโอน ถ้าไม่ได้กำหนดระยะเวลาในสัญญาโอนให้ถือว่าเป็นการโอนมีกำหนดระยะเวลาสิบปี การที่พระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. 2545 บัญญัติเรื่องการโอนความลับทางการค้าไว้เพียงเท่านี้ ทำให้เกิดปัญหาความไม่ชัดเจนในการตีความบทบัญญัติดังกล่าวหลายประการ ซึ่งในวิทยานิพนธ์นี้ได้ศึกษาถึงปัญหาสิทธิในการดำเนินคดีแพ่งเกี่ยวกับความลับทางการค้าของกลุ่มสัญญาภายหลังการโอน ปัญหาทางกฎหมายที่เกิดจากการกระทำของผู้รับโอนในระหว่างที่สัญญาโอนมีผลบังคับ (ซึ่งในที่นี้คือ กรณีผู้รับโอนทำสัญญาโอนความลับทางการค้าต่อไปให้บุคคลภายนอก และกรณีผู้รับโอนทำสัญญาอนุญาตให้บุคคลภายนอกใช้สิทธิในความลับทางการค้านั้น) ปัญหาทางกฎหมายที่เกิดจากการตายของกลุ่มสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในระหว่างกำหนดระยะเวลาตามสัญญา ปัญหาทางกฎหมายในการโอนความลับทางการค้าโดยการควบบริษัท และปัญหาการโอนความลับทางการค้า ในกรณีที่มีเจ้าของความลับทาง

จากการศึกษาพบว่า การวิเคราะห์ปัญหาดังกล่าวนอกจากต้องพิจารณา บทบัญญัติในพระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. 2545 ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะแล้ว ยังต้องพิจารณาบทบัญญัติในกฎหมายฉบับอื่นที่นำมาใช้บังคับหรือนำมาศึกษา เทียบเคียงด้วย คือ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความแพ่ง พระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. 2540 และพระราช บัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535 ถึงกระนั้นก็ดี ผู้เขียนเห็นว่าบทบัญญัติแห่ง พระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. 2545 ในเรื่องการ โอนความลับทางการค้ายังมี ความเหมาะสมไม่เพียงพอแม้จะได้นำบทบัญญัติในกฎหมายอื่นมาปรับใช้ด้วยกันก็ ตาม จึงเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคสามของมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ให้มีการจดทะเบียนการทำสัญญาโอนความลับทางการค้าต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย นอกเหนือจากการทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้โอนและผู้รับ โอนซึ่งบัญญัติไว้แล้วเพื่อ ค้ำครองผู้โอนจากการที่ผู้รับ โอนทำสัญญาโอนหรืออนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอก ในระหว่างกำหนดระยะเวลาตามสัญญาโอน และให้แก้ไขความในวรรคนี้จากเดิมที่ใช้ บังคับกับการ โอนความลับทางการค้าซึ่งมิใช่ทางมรดกเป็นให้ใช้บังคับกับการ โอน ความลับทางการค้าซึ่งมิใช่ทางมรดกและมีใช้โดยผลของกฎหมาย เพื่อรองรับการ โอน ความลับทางการค้าโดยการควบบริษัท นอกจากนี้ให้เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการ จำกัดสิทธิเข้าของรวมในความลับทางการค้าในการทำสัญญาโอนความลับทางการค้า หรือสิทธิในความลับทางการค้าส่วนของคนด้วย เพื่อคุ้มครองเจ้าของรวมคนอื่น ๆ ให้สามารถรับรู้และคัดค้านการทำสัญญานั้นได้ การแก้ไขเพิ่มเติมทั้งหมดที่กล่าวมานี้ ผู้เขียนเห็นว่าทำให้เกิดความเหมาะสมในการบังคับใช้พระราชบัญญัติความลับ ทางการค้า พ.ศ. 2545 มากยิ่งขึ้น และสามารถป้องกันมิให้เกิดการกระทำอัน ไม่เป็นธรรมในการประกอบธุรกิจได้สมดังเจตนารมณ์ในการประกาศใช้พระราชบัญญัติ ฉบับนี้

TE 154276

The Trade Secrets Act B.E. 2545 contains provisions regarding the transfer of trade secret. They are stated in paragraph 1 and 3 of section 5 of this Act. The first paragraph provides that a trade secret is capable of being transferred. The third paragraph stipulates that the transfer of trade secret, except by way of inheritance, shall be done in writing and signed by the transferor and the transferee, and where the period of transfer has not been specified, such transfer is deemed to last for 10 years. That section 5 of the Trade Secrets Act B.E. 2545 is the only provision concerning the transfer of trade secret leads to several problems regarding unclear interpretation of such provisions. Therefore, this thesis will study into problems of contracting parties' rights to initiate civil proceedings relating to a trade secret after the trade secret has been transferred, legal problems caused by the transferee's action during the contract for transfer of a trade secret still be in force (in this case, it is the situation whereby the transferee contractually transfers a trade secret to a third party and the situation whereby the transferee contractually licenses a trade secret to a third party), legal problems caused by the death of either contracting party during the term of the

legal problems of the transfer of trade secrets by ways of merger of companies, and problems of the transfer of trade secret where there are joint owners of trade secrets.

The study has found that in analyzing such problems it may not only consider the provisions under the Trade Secrets Act B.E. 2545 which is specific legislation but it also has to consider the provisions under other legislation which directly apply or which can be used comparatively. This other legislation is the Civil and Commercial Code, the Civil Procedure Code, The Unfair Contract Terms Act B.E. 2540 and the Public Company Act B.E. 2535. Nevertheless, the author views that the provisions under the Trade Secrets Act B.E. 2545 regarding the transfer of trade secret is still not sufficient although provisions under other legislation can be applied. Therefore, it is submitted that paragraph 3 of section 5 of the Trade Secrets Act B.E. 2545 should be amended to have the transfer of trade secret registered with a competent authority too, apart from the existing requirement that the transaction be done in writing and signed by the transferor and the transferee. This is to protect the transferor against the transfer or the license of trade secret to a third party by the transferee during the term of such transfer. Moreover, it is suggested that this paragraph should be amended from the existing one which applies to all kinds of non- inheritance transfers of trade secrets to that which applies to all kinds of transfers which are neither the inheritance transfer nor the transfer occurred as a result of legal effect. This is to authorize the transfer of trade secret by ways of merger between two or more companies. In addition, it is submitted that there should be provisions limiting the rights of joint owners of trade secret in transferring trade secret or rights in trade secret that belong solely to him or her. This aims to protect other joint owners and allows the other joint owners to object such transfer. All of the suggested amendments will, it is submitted, help the enforcement of the Trade Secrets Act B.E. 2545 more efficient and prevent unfair activities in business transactions, thus fulfilling the very objective of this Act.